

2004. LANTAS - VI. évfolyam Sziget különszám

Az Árnyak újságnak ezt a számát a KWHE Sziget Fesztiválon való szereplésével töltjük meg; beszámolókkal, érdekességekkel, saját készítésű fotókkal.

Idén negyedszerre volt kint a KWHE a Sziget fesztiválon. Rövid áttekintésként: az első évben helyet kaptunk a Civil Szigeten, és lehetőséget, hogy bizonyítsunk. Második évben lemaradtunk a jelentkezésről, ezért önerőből voltunk kénytelenek megoldani, így a Cöxpôn Ambient sátor vendégszeretetét élvezve annak környékére tettünk le egy pavilont. Ez a harmadik évben nagyon jól jött, a Reikisek mellé tettek le minket, egy 3x3 méter alapterületű sátrat kaptunk, melyet így ki tudtunk egészíteni 3x6-ra.

És jött a 4. év, melynek eseményeit itt olvashatjátok. Mivel megszigorították a jelentkezés szabályait, és csak bejegyzett szervezeteknek adtak helyet, így befogadtuk magunk mellé az Én-Velem projectet, akik személyiségelemzéssel és asztrológiával foglalkoztak, csodálatosan jól kijöttünk, valószínűleg jövőre is együtt leszünk velük. Alvara szintén gyakran volt nálunk, és művészi hennázással színesítette programunkat.

Jó olvasgatást kívánunk!

Sadies LaMort

Árnyak 2004. LANTAS - VI. évfolyam Sziget különszám

Tartalomjegyzék

- Nulladik nap
- Első nap
- Második nap
- Harmadik nap
- Negyedik nap
- Ötödik nap
- Hatodik nap
- Hetedik (utolsó nap)
- Körkép a résztvevőkkel

A hónap filmajánlója:
Shrek 2.

A hónap zeneajánlója:
Haggard: Eppur si Muove

Sziget fesztivál 2004. - Húttodik nap

Oghus segítségével kijutottunk a Szigetre minden óriási pakkunkkal egyetemben. Bevásároltunk néhány széket is, hogy biztosan legyen elég ülőhely.

Majdnem elmentünk a sátor mellett, hiszen a főúton volt, és kétszer akkora, mint eddig - de nagyobbak látszott.

Este körbesétáltunk a Szigeten, és megtaláltuk törzshelyünket, a HVG cafét. Szörnyű volt, hogy nem lehetett a közelben kávé kapni, így néhányan a Sziget másik oldaláról voltak kénytelenek zsákmányolni fémdobozosat.

Viszonylag korán elment mindenki aludni, hiszen másnap munka!

Sziget fesztivál 2004. - Első nap

Megkezdődött a roham. Míg a csapat nagyrésze a Wicca sátorban tartotta a frontot kétórás váltásokban, jómagam az Élő Könyvtárban leledztem, mint Wicca könyv. Azoknak, akik nem tudják, az Élő Könyvtár egy előítéletektől való megszabadulást elősegítő kezdeményezés. Olyan csoportokból gyűjtenek "élő könyveket", melyekkel szemben az emberek előítélettel viselkednek - zsidó, roma, BKV ellenőr, rendőr, volt alkoholista, volt drogos, ex-neonáci, stb. Őket lehet "kikölcsönözni" és beszélgetni velük egy órát.

Sátrunkban kapott helyet az Én-Velem elnevezésű projekt is, melynek ajánlatában többek között a következő programok szerepeltek: Tesztek és kérdéslapok kitöltése, rajzelemzések, asztrológiai képletek felállítása, pszichodráma technika és táncterápiás technikák ismertetése, valamint egyéb pszichológiai határterületek megismerése. Ilona és Krisztina nagyon kedves emberek, fantasztikusan jól lehetett velük elbeszélgetni, emellett kiválóan értenek a saját szakmájukhoz. Mondhatjuk, hogy az egész Sziget ideje alatt sorban álltak hozzájuk az érdeklődők...

Sátrunk este 8-ig volt nyitva, így az esti programokra már mindenki el tudott menni.

Első nap két igazán érdekes koncert volt, és sajnos ütötték egymást - persze a szervezők nem lehetnek felkészülve olyan széles zenei ízléskörre, mint amivel mi rendelkezünk. Így választani kellett a két nagy klasszikus, a Pet Shop Boys és a Cannibal Corpse közt.

A Pet Shop Boys idő közben Pet Shop Old Menné korosodott - persze náluk soha nem a látványelemek domináltak, és dalaikat kortalan frissességgel tudták előadni. Chris Lowe átöltözött egyszer a koncert közben, ennél több végül is a stílushoz nem is kell.

A Cannibal Corpse viszont látványos volt - 11 éve ugyanazt, ugyanúgy nyomják. Az udvarias késés után elkezdődött a zúzás. A hegyomlás méretű Corpsegrinder amikor nem hörgött, akkor propellerezett a hajával - na persze, ő gyakorlott, én három napig nem tudtam mozgatni rendesen a fejemet. A képen a Corpse koncert egy részlete látható.

Mindenki elég rendesen elfáradt, így a HVG sátorban frissítettük fel magunkat hajnalig.

Sziget fesztivál 2004. - Második nap

Jótanács: ha elképzelhető, hogy bárkivel éppen kultúraltan kéne társalogni a Szigeten, ne vásároljatok hot-dogot. Nagyon finom, a kifli és a virsli mellé magad választhatod ki azt, hogy mit kérsz hozzá, és te rakhatod rá a mustárt, kecsapot, majonézt. Itt a baj. Kicsit nehéz komolynak látszani, miközben az ember kezében egy olyan étkezésre alkalmas tárgy van, mely mindenféle különböző mártáscseppeket igyekszik szórní. Az evés mellett nem csak arra kell figyelni, hogy magunkat le ne csöpögtessük, de arra is, hogy az illetőt, aki ránk vár, véletlenül be ne terítsük

szép színes öntettel. Mission: Impossible...

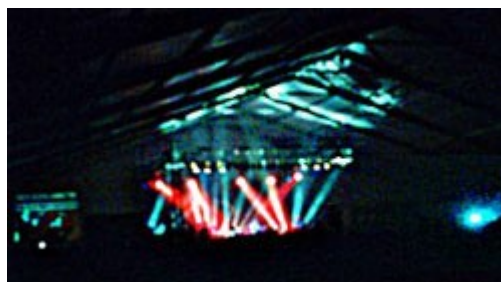
Munka után édes a pihenés, irány a Bloodhound Gang koncert! Nem nyomtak akkora show-t, mint két évvel ezelőtt, nem volt felfújható karosszék, de azért így is magukkal ragadták a közönséget - a Chasey Lane című számnál egy hölgy eleget is tett a dalban elhangzó felszólításnak: "Now show 'em them titties". Mivel valakinek a nyakában ült, valóban mindenki

láthatta - bár mikor észrevette, hogy már a kivetítő is őt figyeli, elrakta őket. Feltehetőleg nem akarta a bandáról elterelni a figyelmet...

A koncert folyt tovább, Evil Jared Hasselhoff, a basszer ismét beugrott a közönségbe szörfözni egyet, ú.n. "beer bong"-ból itta a fél liter pálinkát (a beer bong egy egyszerű szerkezet, tölcsérből és gumicsőből áll). Ezen előadás érezhetően növelte a Sziget népségének kulturális programok iránti igényét.

Két óra pihi után megtámadtuk a Children of Bodom koncertet. Az együttes hatalmas show-t nyomott le, utólag azonban sajnálattal kellett értesülni dobosuk kiválásáról. Nem azon akadtam ki igazán, hogy néhány huszoneves srác ilyen professzionalizmussal tudja kezelni hangszerét, hanem azon, hogy ezek már tizenéves korukban is tudták ugyanezt. Tökéletes profizmus - ez a két szó tudja leírni őket.

Mivel mindenki fáradt volt, így a Ganxta Zolee és a Kartellt a saját sátrunkból hallgattuk, amíg bele nem aludtunk.

Sziget fesztivál 2004. - Harmadik nap

Megkeresett miket a Fiksz rádió képviselője, hogy csinálna velünk interjút szombaton. Le is egyeztettük az időpontot. Az egész nap békésen telt, ismét sok érdeklődőt tájékoztattunk a Wicca mibenlétéről, és ismét gyakran hangzott el a "nem, a Wicca NEM boszorkány" kijelentés is. Éljenek az amerikai könyvek és a nem szakmai fordítók.

Alvara szinte egész nap elfoglalta magát a sátorban a hennafestés művészetével. A mellékelt képen egy nagyon mókás csirkegramm látható, mely Oghus karját díszítette utána néhány hétig :) A "művésznő" egyébként rendkívül igényes kelta és nonfiguratív mintákat festett kérésre.

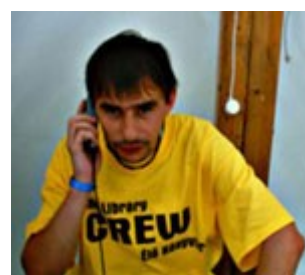
A nap két jelentős koncertje a Soft Cell és a Sziámi volt. Az előbbiről kiderült, hogy, bár "egyszámos zenekarnak" ismerte mindenki, igencsak tudnak olyat mutatni, ami újdonság. Sokakat meglepett a banda - valószínűleg kevésbé furcsállták volna, ha tudják, a két zenész a mai napig jelen van a zenei életben. Marc Almondnak külön is volt egy sikerszáma, a Something's Got a Hold of My Heart (Gene Pitneyvel közösen énekelt számuk a 90-es évek egyik legnagyobb slágere volt).

A Sziámi viszont valódi meglepetést hozott. Bár általában legjobb az utolsó napi szokott lenni, és a Nagyszínpadon inkább félszívvel játszanak, most beleadtak apait-anyait. Játszottak régi és új számokat, mindent, ami csak eszükbe jutott, a Sziámi előtti, Kontroll Csoportos időkből előkerült a Félelem háza, az URH-s korszakból az Ismeretlen katona. Megdöbbenő volt hallani Müller Péter személyes vallomását a Szigetről az egyik új számban. "Students of the Universe, come together now, Let's get together in the middle of the city in the Student Island Bar"... remélem, helyesen idézem, sajnos sehol nincs még információ sem a dalról. Ezután rekreáció és pihenés következett.

Sziget fesztivál 2004. - Negyedik nap

Interjút adtunk a Fiksz rádióknak. Jelen volt még a Hetednap Adventisták képviselője, a beszélgetés némi összehasonlító valláselméletbe torkolt, sajnos a kapcsolat a stúdióval gyakran megszakadt, így kevésbé sikerült bővebben belemenni az egyes témákba. Közvetlenül utánunk az Élő Könyvtár mutatkozott be.

Alig bírtuk kivárni a napi munka végét. Két hatalmas koncert egy napon! In Flames - szel kezdődött. Ez a név valószínűleg kevesebbeknek mond bármit is, mint a Hammerfall, amely az In Flames egy projectje. Szomorú voltam picit, hiszen, bár a Nagyszínpadra kerültek, még jócskán fenn járt a nap. Ettől függetlenül irány a harmadik sor, tombolás ezerrel. A srácok igencsak értenek a hangszerekhez - többször figyeltem fel arra, hogy egyikük - másikkal basszuson, vagy gitáron olyan dolgokat tesz, melyeket egyszerűen le-he-tet-len megcsinálni, a dobos pedig feltehetőleg több végtaggal rendelkezik, mint Lovecraft novelláinak bármelyik sokcsápos szörnyetege.

Igencsak kifulladásra sétáltunk át a HammerWorld színpadhoz, ahol ezek után az Amorphis következett. Ők nem először jöttek már Magyarországra, s úgy tűnik, kedvelik a Magyar közönséget - nótáikat a tőlük megszokott vérprofizmussal adták elő, a látvány pedig harmonikusan egészítette ki az élményt teljes egészé.

Az eső esik, jól megázunk. Tartozom egy sörrrel az ex-naonáci Élő Könyvnek, Rocknak, akivel fogadtam, hogy nem fog esni.

Sziget fesztivál 2004. - Ötödik nap

A teljes kimerültség mellé még a hangunk is elment - akik tudták, próbálták tartani a frontot, akik nem, próbálták kipihenni magukat, és különböző technikákkal visszahozni a hangjukat. Egyesek, mint a képen Alvara, még mosolyogni is képesek voltak :)

Ennek ellenére a két ifjú tehetség, a Ludditák koncertjét megnéztük, régen vártunk rá. Mivel a Scissor Sisters nem jött el, nem ütközött a kettő. Kicsit csalódás volt azt látni, hogy a két lány inkább kirakati elemként volt jelen a színpadon, míg befolyásos, híresebb felnőtt zenész ismerőseik "ellopják" a showjukat (ráadásul eléggé idegesítő módon). Egy nagyon jó mondat megmaradt ("Nem kell, hogy Pestre felköltözz, ne drogozz, csak pörköltözz!"), ugyanakkor a dal, amelyből az idézet származik, elég silányra sikerült, a pasas, aki az egészet "előadta", pohos potrohát próbálta közben riszálni - igen ízléstelen volt.

Tovább, irány "gyermekkorunk kedvenc dalai" alcímmel az Anthrax koncert. Mindenért kárpótoltak. Hihetetlen zenei és látványvilágukkal meggyőztek arról, hogy amíg ilyen zenekarok léteznek, a világ valamiképp jobb hely. A kötelező "Antisocial" punkhymnusnál már kénytelenek voltak azok is felállni, akik az előző naptól még vánszorogni is alig bírtak (pl. én).

Hajnalban a Sin of Kain zúzta meg a HammerWorld színpadot. A fiatal magyar banda nagyon komoly felkészültségről tett tanúbizonyságot, aki szereti a "hörgmetált", annak csak ajánlani tudom őket. Larzz, a dobos ezredmásodperces pontossággal tartotta a bonyolult ütemeket, a gitárosok a színes dallamfutamok közben nem csak, hogy mosolyogtak, de beszélgettek, headbangeltek, ugráltak. A basszeros szólógitárost megszágyenyítő könnyedséggel vette a leghirtelenebb váltásokat is, és - magyar viszonylatban szinte egyedülálló módon - az énekes

nem "az a srác, aki nem ért semmilyen hangszerhez", hanem igen felkészült hörgő. Folyamatos a kapcsolat a tagok között a színpadon, érezhető, hogy itt nem különálló zenészek, hanem egy zenekar lép fel. Megérte várni rájuk.

Sziget fesztivál 2004. - Hatodik nap

Ezt a napot mintha a média jegyében szeretnék volna eltölteni, pedig eredetileg nem erre gondoltunk egy ilyen békés, kevésbé eseménydúsnak ígérkező délutánon.

Először a Civil rádió kért fel interjúra. Egyedül mentem, nagyon barátságosan fogadtak. minden médiás aljasságtól és provokációtól mentesen értelmes kérdéseket tettek fel, jót berszélgettünk a vallásokról, a tolerancia fontosságáról, az ezoterikáról, és a Wicca vallás lényegéről. Utána irány az Élő Könyvtár, munka után pedig a Főnix tévében jelentünk meg.

A Nagyszínpados Európa Kiadó koncert felüdítő volt, utána szabadfoglalkozás mindenkinek. A Sziget másik felén jártunk, mikor kiderült, hogy jött Soma, és a Klub rádió nevében tett fel kérdéseket. Caballus szerencsére ott volt, és könnyedén vette az akadályt.

Sziget fesztivál 2004. - Hetedik, utolsó nap

Utolsó nap a könyvtárban. Hatalmas roham, utolsó beszélgetések a többi könyvvel. Rocknak még mindig nem tudtam megadni a tartozásomat, vagy ő van "kikölcsönözve", vagy én. Köszönetmondás Roninak, aki az egészzet kitalálta, Antjenak, az European Youth Center vezetőjének, aki a koordinátor volt, és Böbének, aki szervezte.

A nagyszínpadon a Tito & Tarantula komolytalankodik (az Alkonyattól pirkadatig c. Tarantino filmből ismerhetőek, ők voltak a vámpírzenekar), majd az őskövület Die Ärzte vidámítja meg a délutánt. Az egyetlen együttes, ahol a dobos kijön a dobok mögül, és aktívan részt vesz a hangulatkeltésben és rosszalkodásban.

Amilyen jó volt a tavalyi Bëlga koncert, akkora csalódás az idei. A srácok kitétek magukért rendesen, a hangosítás azonban pocsék volt, így az egész egy élvezhetetlen hangmasszává vált. A legszomorúbb azonban a mindenki által várt utolsó napi Sziámi. Minden évben eddig fantasztikus élmény volt, idén viszont valami nem stimmelt. Nem volt meg az a hangulat, az az odaadás, ami mindaddig fémjelezte ezt a legendás tradíciót. Eljátszották a dalokat, de valahogy nem volt érezhető belőle az a szív és lélek, ami a Nagyszínpadon megvolt.

A Wicca stáb hajnalig együtt maradt, majd némi alvás, és távozás a Szigetről. Mindent összevetve nagy élmény volt a fesztivál, jövőre újra megyünk!

Körkép a résztvevőkkel

Körbekérdeztünk néhány embert azok közül, akik az egész Sziget ideje alatt a Wicca sátorban dolgoztak, vagy gyakran megfordultak köreinkben. Mindegyiküknek ugyanaz volt a kérdés: hogyan érezték magukat, mit tapasztaltak, hogyan tetszett nekik az idei Sziget. Lássuk a válaszokat!

Caballus: Az elmúlt három évet tekintve, amióta részt veszek a KWHE Sziget Fesztiválon való megjelenésében, azt hiszem, az idei volt a legjobban sikerült alkalom. Több olyan érdeklődő keresett meg minket, aki már hallott a wiccáról, és olyanokkal is találkoztam, akik előtt egyházunk neve sem csengett ismeretlenül. Az idei évben a sátorban "szolgálatot teljesítők" csapata különösen erős volt. Az érdeklődők csupa olyan emberrel találkozhattak, akik kellő mélységében tudtak válaszolni a legkülönbözőbb wiccával és mágiával kapcsolatos kérdésekre. Az eddigi munkánknak is érezhető volt a

hatása, több ember is ismerőskén keresett fel minket. A média is felfigyelt ránk, és többen akartak velünk riportot készíteni. A riporterek hozzáállására inkább az érdeklődés, mint a szenzáció hajhászása volt jellemző. Összességében azt mondhatom, hogy jól szerepeltünk az idei Szigeten, és mivel utólag a kisebb hibáinkat is igyekeztünk megbeszélni, remélhetőleg jövőre még jobban és tartalmasabban fogunk szerepelni.

Elassar: Nekem a Wicca sátor tetszett legjobban a hasonlóan vallási témájú sátrak közül. Ott nem nekem kellett meghallgatnom, hogy mi is ez az egész, hanem engem hallgattak meg, az én (!) kérdéseimre kaphattam választ. Az ott lévők pedig nagyon kedvesek és közvetlenek voltak, s semmiképp sem tolakodóak (ami sajnos más sátraknál előfordult). Tetszett, hogy nem akartak meggyőzni hitük igazságairól, csupán az engem érdeklő kérdésekre adtak választ, legjobb tudásuk szerint. Örültem, hogy sikerült megcáfolniuk azt a torz képet, amit eddigi katolikus "neveltetésem" során hitoktatóim alakítottak ki bennem a Wiccához hasonló, "eretnek" vallásokról. Tetszett, hogy Ti nem ítéletek el "csípőből" a többi vallást, és elismeritek, hogy más igaz út is létezik. Nekem nagyon jól esett, hogy művelt és értelmes emberekkel tudtam elbeszélgetni a hitről/vallásról.

Szóval mindent összevetve nagy élmény volt megismerkedni "veletek", és örülök, hogy kint lehetetek a Szigeten, mert különben vallásról semmi értelmeset nem tudtam volna beszélgetni. Az érvek- és ellenérvek sorozatából rengeteg információhoz jutottam, és jobban élveztem, mintha csak helyeselve és bólogatva végighallgatták volna a véleményemet, vagy éppen kapásból letorkoltak volna, hogy mindenáron az ő igazukat bizonygassák.

Golem: Lássuk csak, hogyan is kezdődött az idei Sziget. A nulladik napon kalandos körülmények között jutottunk be a Szigetre, hogy felferhessünk egy sátrat. Az ezt megelőző vásárláson azt hiszem rajta hagyta kézjegyét a várakozás izgalma, de sebaj. Itt vagyunk. Szép, nagy, fehér sátor volt. Természetesen a lepakolás után derült ki, mi az, ami Murphy miatt otthon maradt. Ideges telefonátgatások, "ki-mit-hozzon" tervek repkedtek. Estére azután rendeződtek a dolgok, és a nyitásra készem ott virított a Wicca sátor, egy rakás hulafáradt emberrel.

Érdekes volt megfigyelni, kik tértek be a Sziget ideje alatt. Volt akit igazán érdekelt a dolog, és volt, aki csak tévedésből jött be. Azt hiszem, hogy mindenki megkapta azt amit szeretett volna, aki pedig tévedett, az csak többet.

Azt hiszem érdemes volt megfigyelni azt, hogy ki miért kereste meg ezt a sátrat. Megérne egy tanulmányt! A Wiccák pedig meglepően jól kezelték ezt az áradatot. Le a kalappal. Csak egyet tudok hozzáfűzni: Jövőre ugyanakkor, ugyanott!

Ifju: Ismét augusztus, ismét Sziget. Idén újra lehetőségünk volt kinn tölteni ezen a nemzetközi fesztiválon, új emberekkel beszélni, regiékkel sörözni. Kellemes volt, hogy idén sem volt jellemző a diszkriminatív hozzáállás sem irányunkban, sem mások irányában.

A zenei választék ugyan egyre kevésbé felel meg az én ízlésemnek, de bulinak mindenfélekeppen jó volt.

Egyetlen komoly visszássága a rendezvénynek az idei rekord mennyiségű por volt, amitől 3 nap után már igencsak fulladoztam.

Mindenesetre jövőre is "Kell egy hét együttlét".

Oghus: Az idei Sziget számomra az eddigi legjobb volt. Az egyetlen, amit komolyan hiányoltam, a Semiramis kávézó volt. A színpadok tartották vagy emelték színvonalukat, az eddigi évekkkel eltérően nem volt olyan este, amikor ne tudtam volna mit csinálni. A Civil-sziget megnövekedett területen helyezkedett el, több volt a program. Újra volt Luminárium (enyhe pszichedelikus élmény a színes lufi-épület belsejében sétálgatni) és Szín-Tézis Labirintus is. Viszont nem volt Semiramis kávézó, amit kifejezetten hiányoltam. Persze a szokásos problémák is előkerültek, mint például a "Sziget- betegség", ami leginkább a pornak és a melegnek köszönhető. Bár a legnagyobb kaland a nulladik és az utolsó estéken kávékat illetve cigarettát találni, ennek köszönhetően Osarával kisebbfajta tájékoztató futás keretében körbejártuk a Hajógyári Szigetet (nem is egyszer...).

Összefoglalva: nekem tetszett, már számolom a napokat a következő Szigetig.

Osara LaMort: Nekem nagyon tetszett a Sziget. Érdekes, változatos programokat kínált. Mindemellett rengetegen érdeklődtek a Wicca iránt. A Szigetet ebből a szempontból rendkívül jó fórumnak tartom, mert nem az emberek "arcába van tolván" az információ, hanem azok érkeznek a sátorhoz, akik kíváncsiak, érdeklődnek, szeretnének többet megtudni. Így valóban van értelme segíteni nekik és válaszolni kérdéseikre. Azt hiszem, nagyon kedves és

értelmes emberekkel ismerkedtünk meg.

Azt is nagy eredménynek tartom, hogy a sátrunk kétszer akkora lett, mint volt, és végre mindenkit le tudtunk kényelmesen ültetni, aki arra járt. Nem voltunk eldugva, végre nem panaszkodott senki, hogy napokig keresett... mintha jobban meg lett volna szervezve elrendezésileg az egész Civilsziget. És talán mi is többet tanultunk az elmúlt évekből; mindenesetre több programra jutottam el az idén, mint eddig összesen bármelyik Szigeten...

Sulc: A Sziget 2004 fesztivál nagyon tetszett, legtöbb időmet a Civil Falu programjainak látogatásával töltöttem. Ezek között is kiemelkedően jó kezdeményezésnek tartom az élő könyvtárat, mert sok olyan szubkultúrával lehet megismerkedni, amelyek iránt ellentétek vannak a köztudatban. A program, amit leginkább támogatnék, hogy sűrűbben legyen jövőre, az a locsolókocsi látogatása, ugyanis a legüdítőbb program ez volt. Lehetőleg olyat szeretnék, ami felfelé spriccel. :)

A koncertek is jók voltak, megfelelték változatos zenei ízlésemnek, bár a hangosítás néhol csapnivaló volt. Összességében nagyon jól éreztem magam, és úgy gondolom, hogy jövőre is kilátogatok, de egy-két porszívós embernek nagyon örülnék...

Vicky: Első célként a Civil Falut és a Wicca sátrat kívántuk megkeresni, ami némi nehézségbe ütközött, mivel a Civil Falu közepén lévő ügyeletes felvigyázónak fogalma sem volt, mi merre található a Civil Falun belül, nemhogy a Wicca sátor merre van... Érkeztünkkor kb. 20-25 ember üldögélt a sátorban, részint asztalok mellett széken, részint a fűben ücsörögve. Minden kis csoport élénken beszélgetett. Családias hangulat, szívélyes fogadtatás volt a mottója, épp olyan, amelyet vártunk.

Remélem, minden évben ugyanott találjuk őket, és ugyanilyen kellemes órákat fogunk együtt eltölteni.

